

ANALYSIS OF EXPERIMENT AND CALCULATION OF THE THREADED JOINTS UNDER TENSION AND CYCLIC BENDING

A. Krenevičius , S. Stupak , M. Šukšta & M. Leonavičius

To cite this article: A. Krenevičius , S. Stupak , M. Šukšta & M. Leonavičius (1999) ANALYSIS OF EXPERIMENT AND CALCULATION OF THE THREADED JOINTS UNDER TENSION AND CYCLIC BENDING, Statyba, 5:3, 170-175, DOI: [10.1080/13921525.1999.10531458](https://doi.org/10.1080/13921525.1999.10531458)

To link to this article: <https://doi.org/10.1080/13921525.1999.10531458>

Published online: 26 Jul 2012.

Submit your article to this journal

Article views: 65

TEMPIAMŲ IR CIKLIŠKAI LENKIAMŲ SRIEGINIŲ JUNGČIŲ BANDYMŲ IR SKAIČIAVIMŲ ANALIZĖ

A. Krenevičius, S. Stupak, M. Šukšta, M. Leonavičius

1. Įvadas

Jau projektuojant numatoma, kad įražos nevienodai pasiskirstys tarp konstrukcijos elementų. Tačiau skaičiuojamoji schema ne visada atitinka realios konstrukcijos darbą. Dėl nedidelių projektavimo, gamybos ir surinkimo technologijos paklaidų eksploatacijos metu kai kurių elementų įtempimai būna didesni, negu buvo numatyta. Antai metalinių konstrukcijų ir įrenginių srieginių jungčių ir kitų elementų įtempimai dėl konstrukcinių, technologinių ir eksploatacinių ypatumų kinta cikliškai ir kai kuriose srityse gali pasidaryti didesni už takumo įtempimus. Jau projektuojant reikia atskirai nagrinėti kartotinius kintamus apkrovos komponentus ir nustatyti, kokį kvazistatinio ar ciklinio apkrovimo ribinį būvį jie gali sukelti, kokių konstrukcijos elementų pažeidimų galima tikėtis.

Paprastai srieginės jungtys apkraunamos tik ašinėmis jégomis, kintančiomis asimetriiniu ciklu. Srieginiai jungiamieji elementai eksploatuojant gali būti apkrauti ciklinėmis jégomis, kintančiomis simetriniu, asimetriiniu arba pušuojančiu ciklu. Konstrukcinių ypatumai, jungčių ir jungiamų detalių poveikis pakeičia sistemos varžtas-veržlė apkrovimo sąlygas taip, kad pasireiškia ne tik tempimas, bet ir lenkimas, o suminai įtempimai gali pasiekti plastinę sritį.

Nuo pat stiprumo mechanikos laboratorijos įkūrimo buvo atliekami tempiamų ir cikliškai lenkiamų srieginių jungčių eksperimentiniai ir teoriniai tyrimai. Eksperimentinių tyrimų metodika apėmė jau žinomus bandymo metodus ir nuolat buvo tobulinama, siekiant užtikrinti išbandomų srieginių jungčių tokį apkrovimą, kuris maksimaliai atkuria realių jungčių darbo sąlygas. Įtempimų būvis, plyšio susidarymo sąlygų analizė ir eksperimentinių tyrimų rezultatai, pateikti darbuose [1–8], rodo atsparumo cikliniam irimui, prisiitaikymo proceso sudėtingumą ir dėsningumus, kuriuos pavyko nustatyti eksperimentiniais ir teoriniais tyrimais. Šiame straipsnyje apžvelgiami kai kurie tempiamų ir cikliškai lenkiamų srieginių jungčių tyrimo ir skaičiavimo ypatumai.

2. Eksperimentinis tyrimas

Lenkimo apkrova atsiranda dėl įvairių priežasčių: gamybos netikslumo, sujungiamų elementų poveikio ir mazgo konstrukcinių ypatumų. Dėl gamybos netikslumo gali atsirasti pokrypis tarp varžto galvutės (veržlės) atraminio paviršiaus ir sujungiamo elemento paviršiaus. Be to, sujungiami elementai dėl išorinių jėgų poveikio gali taip deformuotis, kad neišvengiamas vienpusis sąlytis tarp veržlės ir elementų atraminių paviršių. Prieštaravimas tarp sujungiamų mazgų konstrukcinių ypatumų ir srieginėms jungtims keliamų reikalavimų realioje konstrukcijoje gali pasireikšti įražų persiskirstymu. Tam tikromis priemonėmis lenkimo įtempimus galima sumažinti ir projektuojant:

- didinant varžto (smeigės) paslankumą;
- mažinant sąlyčio paviršių paslankumą;
- didinant sujungiamų elementų standumą;
- naudojant specialias sferines ir kūgines poveržles.

Visos šios priemonės tik šiek tiek sumažina lenkimo įtempimus, o energetikos įrenginių ir kitose konstrukcijose sujungiamieji elementai daro tokį poveikį srieginėms jungtims, kad lenkimo įtempimus reikia išskirioti jau projektuojant.

Darbuose [1–7, 9] nagrinėjamas tempiamų ir lenkiamų srieginių jungčių atsparumas statiniam ir cikliniam apkrovimui. Lenkimo momentas sukuriamas įvairia įranga. Tyrimuose, kuriuose naudojama įstriža poveržlė (nuožulos kampas iki 6°), nėra aiškaus santykio tarp tempimo ir lenkimo įtempimų skirtinomis apkrovimo sąlygomis. Po įveržimo varžto (smeigės) skerspjūvyje veikia įveržimo jėga N ir lenkimo momentas M , o įtempimai nuo lenkimo apskaičiuojami iš lyties:

$$\sigma_m = 2 \sqrt{\sigma_n} \frac{\gamma \sqrt{E}}{th\left(\frac{4l_0}{d} \sqrt{\frac{\sigma_n}{E}}\right)},$$

σ_n – įtempimai nuo tempimo, γ – smeigės pokrypio kampus, l_0 , d – geometriniai smeigės parametrai, E – tamprumo modulis.

Mūsų darbuose statiniams ir mažacikliams bandymams taikyta speciška metodika. Itvirtinimo griebtuvių konstrukcijoje tempimo jėga F pridėta ekscentriškai (e – keičiamas) srieginės jungties atžvilgiu. Maksimalūs įtempimai nuo tempimo ir lenkimo apskaičiuojami iš lygties:

$$\sigma_{max} = \frac{4F}{\pi d^2} \left(1 + \frac{8e}{d} \right).$$

Ši metodika pranašesnė už poveržlės su nuožula metodą. Tyrimai [10] parodė, kad atsparumas mažacikliam nuovargui pradeda mažėti, palyginti su cikliškai tempiamomis jungtimis, jeigu lenkimo įtempimai viršija ketvirtadalį tempimo įtempimų ($\sigma_m > 0,25\sigma_n$). Tačiau ir ši metodika neatkuria srieginių jungčių darbo realiose konstrukcijose.

Paprastai tempimas susidaro iveržiant sriegines jungtis ir siekia $0,8\sigma_y$. Srieginėms jungtims iveržti surinkimo metu taikomi specialūs metodai, kuriais gali būti išmatuotas įtempties dydis: veržlės pasukimas, reguliuojant užveržimo momentą; smeigės pakaitinimas surinkimo metu; smeigės ištimpimas prieš pasukant veržles ir kt. Vėliau per sujungiamus elementus varžtai (smeigės) gali būti apkrauti cikliškai kintamomis tempimo arba lenkimo apkrovomis.

Specialia bandymo metodika ir įranga, skirta srieginių jungčių M16...M52 bandymui [2, 6], atkuriavamos standaus tempimo ir lenkimo sąlygos, susidarančios kai kuriose realiose konstrukcijose. Smeigių ir veržlių pagrindiniai geometriniai parametrai atitinka normatyvinius reikalavimus [11–15]. Tempimas susidaro nuo įtempties, gaunamos specialiu bandymo mašinos įtaisu. Smeigė ištimpama ir tuo pačiu metu pasukama apatinė veržlė. Pašalinus apkrovą, matuojamas įtempties dydis. Periodiškai ištimpiant smeigę ir pasukant veržlę gaunamas norimas įtempties dydis ir tarpinių detalių iveržimas.

Taip surinkta srieginė jungtis kartu su tarpinėmis detalėmis įtvirtinama bandymo mašinoje, kuri suderinama darbui pagal poslinkį. Apkrovimo ciklo parametrai kontroluojami bandymo mašinos prietaisais.

Tarp daugelio veiksnių, lemiančių sistemos varžtas-veržlė ciklinį stiprumą, vienas iš svarbesnių yra įražų pasiskirstymas. Įražų pasiskirstymui tarp sriegio vijų skiriami specialūs eksperimentiniai ir teoriniai ty-

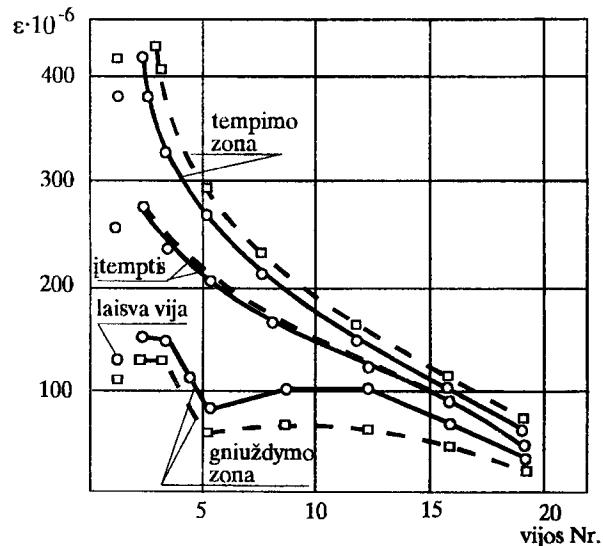
rimai, nustatomos sistemos varžtas-veržlė darbo sąlygos, labiausiai apkrautos vietos padėtis smeigės įduboje, parenkama jungties konstrukcija.

Įražų pasiskirstymo dėsningumą tyrimui naudotos srieginės jungtys M52×4 iš plieno 38ХН3МФА. Mechaninės savybės termiškai apdorojus: $\sigma_{t2} = 900$ MPa, $\sigma_u = 910$ MPa, $\Psi = 59\%$. Sriegio įdubos profilis suapvalintas spinduliu $R = (0,12\dots 0,14)P$, čia P – sriegio žingsnis. Veržlių aukštis $1,8 d$, išorinis skersmuo $1,6 d$, čia d – išorinis smeigės skersmuo. Tarpelis sriegyje sudarė $0,3\dots 0,4$ mm. Apkrovimo režimai:

$$1) \bar{\sigma} = (0,6 \pm 0,35)\sigma_y - 10 \text{ ciklų};$$

$$2) \bar{\sigma} = (0,6 \pm 0,45)\sigma_y - 200 \text{ ciklų}.$$

Įražų pasiskirstymas iveržus srieginę jungtį iki $\sigma_t = \sigma_y$, parodytas 1 pav., atitinka bendruosius dėsningumus, būdingus tempiamoms jungtims (tempama smeigė ir gnuždoma veržlė). Pirmame apkrovimo cikle viju įdubose dėl lenkimo tempiamuose sluoksniuose deformacijos taip pat atitinka bendruosius tempiamų jungčių įražų pasiskirstymo dėsningumus. Gnuždomuose sluoksniuose bendras įtempties ir veržlės poveikis išskripo žinomus dėsnius. Taip pat parodytos deformacijos smeigės įtemptosios dalies vijos įduboje (1 pav. laisva vija), kuri nutolusi per sriegio žingsnį nuo veržlės.

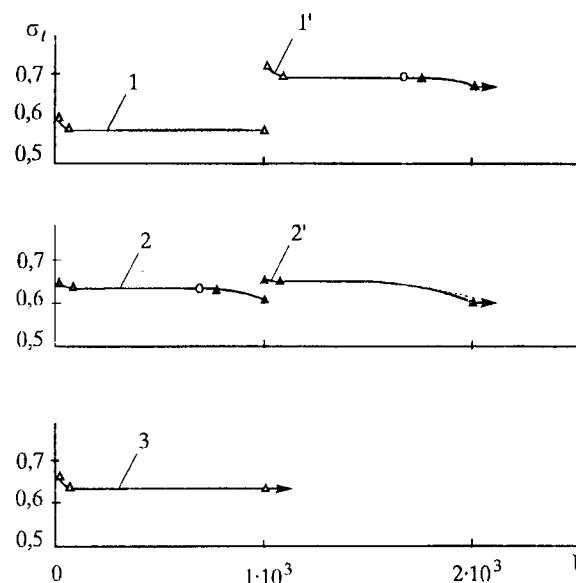

1 pav. Deformacijos atskirose smeigės vietose:
 $\circ = (0,6 \pm 0,35)$; $\square = (0,6 \pm 0,45)$

Fig 1. Deformations in different turns of the stud:
 $\circ = (0,6 \pm 0,35)$; $\square = (0,6 \pm 0,45)$

Eksperimentas parodė, kad dėl lenkimo sukeliama įtempimų padidėjimo nuo $0,35\sigma_y$ iki $0,45\sigma_y$

proporcionaliai įražos 1 ir 2 vijose nepadidėja. Toliau deformuojant iki 200 ciklų įražų pasiskirstymo dėsnis nesikeičia. Maksimalūs įtempimai gaunami lenkimo plokštumoje neprisklausomai nuo veržlės ir smeigės tarpusavio padėties, tačiau veržlės padėtis turi įtakos plyšio atsiradimo ir plitimo sąlygoms. Įvertinant tokį įražų pasiskirstymą viena iš veržlių pastatoma į atitinkamą padėti, o kita užima savo vietą priklausomai nuo įveržimo dydžio.

2 pav. Srieginių jungčių M52×4 įtempties kitimas:
 Δ – matavimų ribos; \blacktriangle – matavimų ribos atsiradus plyšiui;
 \circ – plyšio atsiradimas; $\Delta \rightarrow$, $\blacktriangle \rightarrow$ – bandymas nutrauktas;
 \cdots – liekamosios deformacijos lenkimo plokštumoje

Fig 2. Change in tightening threaded joints M52×4:
 Δ – boundaries of measurements; \blacktriangle – the boundaries of measurements following the formation of a crack; \circ – the threshold; $\Delta \rightarrow$, $\blacktriangle \rightarrow$ – the test terminated; \cdots – remaining deformations on the bending plane

$$\begin{aligned} 1 - \bar{\sigma}_{max} &= 0.95\sigma_y, \quad \sigma_b = \pm 0.35\sigma_y, \\ 1' - \bar{\sigma}_{max} &= 1.05\sigma_y, \quad \sigma_b = \pm 0.35\sigma_y, \\ 2 - \bar{\sigma}_{max} &= 1.1\sigma_y, \quad \sigma_b = \pm 0.45\sigma_y, \\ 2' - \bar{\sigma}_{max} &= 1.2\sigma_y, \quad \sigma_b = \pm 0.55\sigma_y, \\ 3' - \bar{\sigma}_{max} &= 1.2\sigma_y, \quad \sigma_b = \pm 0.55\sigma_y. \end{aligned}$$

2 paveiksle parodytas jungčių M52×4 įtempties kitimas priklausomai nuo ciklų skaičiaus. Pastebimas įveržimo sumažėjimas per pirmuosius 50–100 ciklų. Vėliau įtemptis smeigėse išlieka tokia pati iki 10^3 ciklų arba iki plyšio atsiradimo. Vystantis plyšiui smeigės įtemptis mažėja. Dėl kartotinio perveržimo pasikeičia vienos iš veržlių padėtis smeigės atžvilgiu ir kartu plysys lėčiau plinta. Po tam tikro ciklų skaičiaus įtemp-

tis vėl mažėja. Viena iš jungčių išbandyta asimetriniu pulsuojančiu lenkimu iki 10^3 ciklų. Ypatingų skirtumų nuo simetrinio lenkimo nepastebėta (2 pav. 3 kreivė).

3. Plyšio plitimo dėsnis

Įveržtoje ir cikliškai lenkiamoje jungtyje plyšio atsiradimo ir plitimo dėsnis turi specifinių pozymių, palyginti su cikliškai tempiamomis jungtimis. Suminiai įtempimai netolygiai pasiskirsto išilgai vijos. Artėjant prie tempiamų sluoksnių vijos apkrova didėja, tolstant mažėja.

Įražų pasiskirstymo sistemoje smeigė-veržlė tyrimas parodė labiausiai apkrautą vietą, todėl surenkant srieginę jungtį viena iš veržlių pastatoma taip, kad smeigė gautų tokį apkrovimą, koks parodytas 3 a ir 3 b paveiksluose.

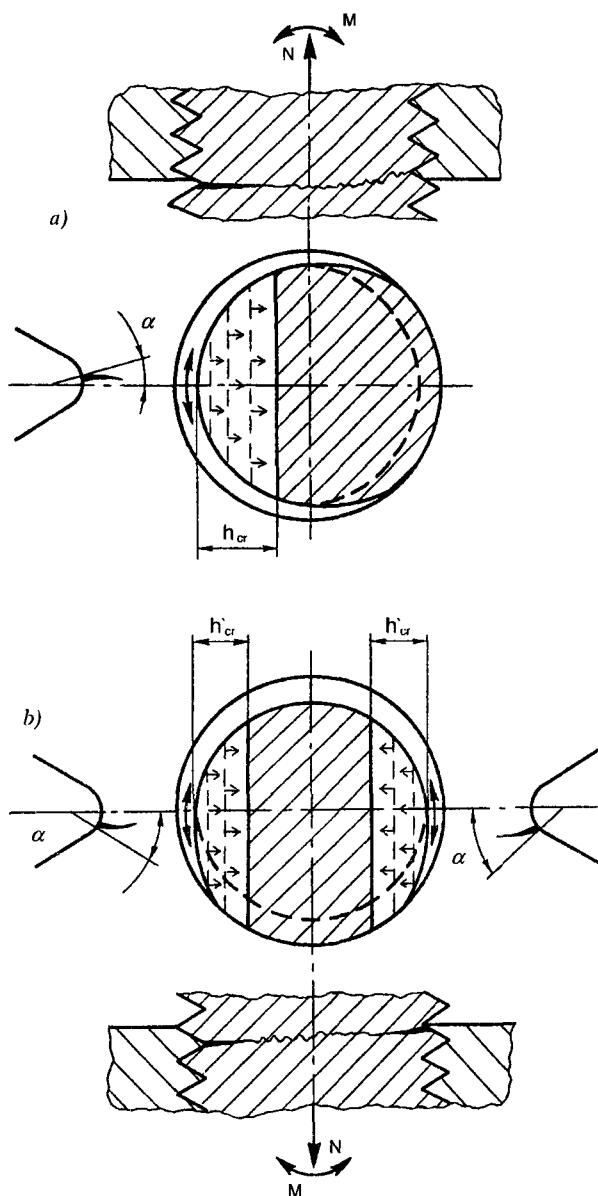
Nuo bendros smeigės įtempties ir lenkimo poveikio maksimalūs įtempimai susidaro tik deformavimo plokštumoje. Nuo to ir priklauso įtempimų ir deformacijų būvis bei plyšio susidarymo sąlygos vijos įduboje.

Plyšio atsiradimo ir plitimo analizė parodė, kad plysys gali būti vienpusis arba dvipusis. Jeigu plysys plinta smeigės skerspjūvyje, kaip parodyta 3 a pav., tai jis yra vienpusis arba asimetrinis dvipusis. Jeigu plysys atsiranda smeigės skerspjūvyje, parodytame 3 b pav., tai jis yra simetrinės dvipusis. Kai plysys pasiekia kritinį dydį h_{cr} arba $h_{cr} = 2h'_{cr}$, likusi dalis suvyr daugiausia dėl deformacijos energijos, kuri buvo sukaupta ištempiant smeigę. Tuo tarpu ciklinis plyšio plitimas vyksta dėl lenkimo deformacijos.

Įtempimų būvio nagrinėjimas ir įražų pasiskirstymo eksperimentiniai tyrimai rodo, kad priklausomai nuo veržlės padėties lenkimo plokštumoje maksimalūs įtempimų sriegio įduboje kampus α gali kisti nuo 0° iki 60° . Plyšio atsiradimo ir plitimo dėsnis taip pat kinta. Lūžių analizė parodė, kad plyšio atsiradimo įduboje kampus α kinta nuo 0° iki 45° . Plyšio pradžia nulemia jo tolesnį plitimą pagal vieną iš schemų, parodytų 3 paveiksle.

4. Skaičiavimo analizė

Srieginių jungčių stiprumo skaičiavimas pradedamas nuo skaičiavimo pagal leistinus įtempimus, veikiant statinei apkrovai. Skaičiuojant ciklinį stiprumą nustatoma faktiška atsarga ir palyginama su reglamentojuojama arba pageidaujamaja reikšme. Įveržimo proceso metu varže, be įtempimų, atsiranda ir

3 pav. Plyšio plitimo dėsninumai: a – vienpusis plyšys; b – abipusis plyšys

Fig 3. Regularities of crack propagation: a – one-sided crack; b – two-sided crack

tangentiniai įtempimai nuo įveržimo momento (dėl trinties srieginėje dalyje). Skaičiuojant statinį apkrovimą reikia atsižvelgti į šiuos tangentinius įtempimus ir varžto stiprumą tikrinti pagal ekvivalentinius įtempimus. Veikiant ciklinei apkrovai, tangentiniai įtempimai, atsiradę įveržimo procese, sumažėja arba išnyksta. Jeigu jungties įveržimui taikomas ne veržlės posūkio metodas, o varžto ištimpimas, tai tangentinių įtempimų nuo įveržimo nebus.

Įtempimai varžtuose ir smeigėse svarbioms jungtims reglamentuojami JAV [11–13] ir Vokietijos normomis. Statinis stiprumas skaičiuojamas pagal minimalias mechanines savybes. Normaliomis eksplotacijos sąlygomis vidutiniai įtempimai skerspjūvyje nuo vidinio spaudimo ir šiluminių įražų neturi viršyti

$2/3 \sigma_y$. Be to, vidutiniai įtempimai skerspjūvyje kartu su lenkimo įtempimais kraštiniuose sluoksniuose ir tangentiniais įtempimais nuo sukimo (jeigu tokie yra) neturi viršyti σ_y . Siekiant užtikrinti normalias eksplotacijos ir bandymo sąlygas, reikia apskaičiuoti ciklinį stiprumą.

Jungčių skaičiuojamosios nuovargio kreivės (temperatūroms neviršijant 375°C) gaunamos, kai stipruomo atsarga – 2 pagal įtempimus arba – 20 pagal ciklų skaičių. Sriegio įdubos užapvalinimo spindulys ne mažesnis kaip $0,075\text{ mm}$, o efektyvusis įtempimų koncentracijos koeficientas – 4. Taip pat reglamentuojamas ir perėjimas nuo lygios smeigės dalies į srieginę.

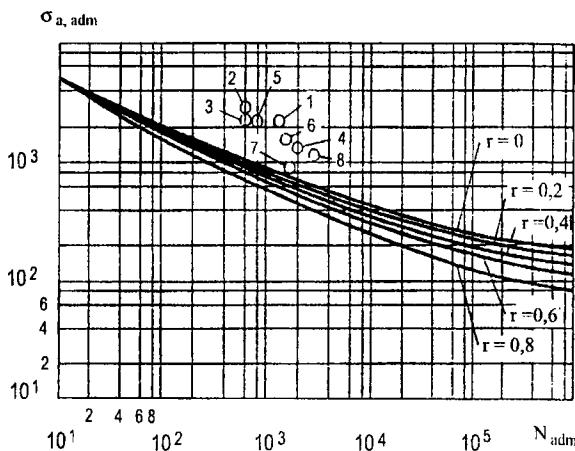
Pagal [14] normas vidutiniai įtempimai skerspjūvyje nuo vidinio spaudimo, įveržimo ir šiluminių jėgų neturi viršyti $0,65 \sigma_y$, o įvertinant ir lenkimą – $0,85 \sigma_y$. Įtempimai nuo vidinio spaudimo gali būti didesni už analogiškus įtempimus, leidžiamus [11–13] normų. Vidutiniai įtempimai nuo visų apkrovų praktiškai vienodi, o įtempimai nuo tempimo ir lenkimo [14] normų griežčiau ribojami negu [11–13] normų.

Nuovargio kreivės pagal [11–13] normas gaunamos, kai deformacijų koncentracijos koeficientas tamprijoje srityje metriniam sriegiui lygus 4 (atsarga $n_{\sigma} = 1,5$; $n_N = 3$), o tamprai plastinėje srityje gali būti apskaičiuotas pagal Neiberio priklausomybę (atsaraga $n_{\sigma} = 1,5$; $n_N = 55$) ir siekia 5,5.

Skaičiuojant pagal nominalius įtempimus nuo vidinio spaudimo nuovargio atsargos koeficientai pagal [14] normas gaunami ne tokie konservatyvūs negu pagal [11–13] normas.

Tačiau tiesioginis nuovargio kreivių palyginimas, kai ciklų skaičius neviršija 10^8 , išskaitant koncentracijos koeficientų padidėjimą, rodo, kad leistinoji amplitudė ir ciklų skaičius griežčiau reglamentuojami pagal [14] normas, palyginti su [11–13] normomis.

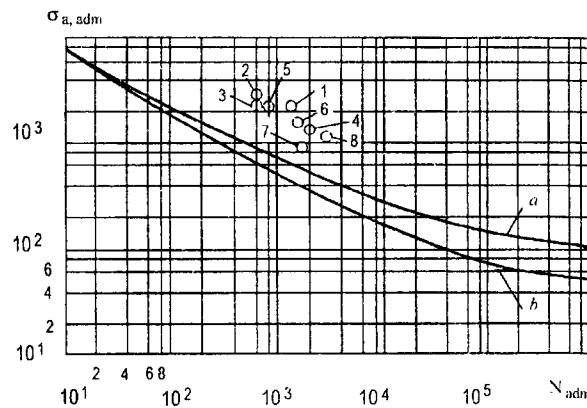
Pagal [14] normas leistinasis ciklų skaičius N_{adm} nustatomas esant tam tikrai įtempimų ciklo amplitudei arba nustatoma leistinoji įtempimų amplitudė $\sigma_{a,adm}$ numačius ciklų skaičių. Tai daroma dvieju būdais: pagal normų pateiktas skaičiuojamąsias nuovargio kreives ir pagal formules, jeigu ciklų skaičius neviršija 10^6 . Srieginių jungčių skaičiavimo metodai tikslinami ir tobulinami eksperimentiniais ir teoriniais tyrimais. Tempiamų ir lenkiamų jungčių teorinis ir eksperimentinis tyrimas pateiktas [4–8] darbuose.

4 pav. Eksperimentinių rezultatų palyginimas su nuovargio kreivėmis pagal [14] normas; r – ciklo asimetrijos koeficientas

Fig 4. Comparison of the experimental data with fatigue curves according norms [14]; r – cycle ratio

5 pav. pateiktas jungčių eksperimentinių rezultatų palyginimas su [11, 12] normomis.

5 pav. Eksperimentinių rezultatų palyginimas su nuovargio kreivėmis pagal [11,12] normas; a – maksimalūs nominaliniai įtempimai $0.9\sigma_y$; b – maksimalūs nominaliniai įtempimai σ_y

Fig 5. Comparison of the experimental data with fatigue curves according to norms [11,12]: a – max nominal stress $0.9\sigma_y$; b – max nominal stress σ_y

4 paveiksle pateiktas srieginių jungčių M48×4 eksperimentinių rezultatų pagal plyšio atsiradimą palyginimas su skaičiuojamosiomis nuovargio kreivėmis pagal [14] normas.

Suminiai įtempimai nuo tempimo ir lenkimo kraštiniuose varžto sluoksniuose kartais gali viršyti takumo ribą. Atsiradusios netampraus deformavimo sąlygos per visą ilgi gali pakeisti jungties darbo sąlygas. Netampraus deformavimo procesai sudaro sąlygas suirimui, kuris gali būti lokalizuotas arba bendras. Pirmuoju atveju tai susiję su pažeidimų kaupimusi, veikiant ciklinei apkrovai, o dėl to atsiranda ir plečiasi plyšys. Antruoju atveju suirimą lemia santlykinį

poslinkių kaupimasis. Progresuojantis varžto geometrinis kitimas eksploatuojant nepageidautinas. Tai gali sukelti iveržimo pokytį, išražę persiskirstymą ir pažeisti jungiamų elementų hermetiškumą.

5. Išvados

1. Tyrimai rodo, kad įtemptų ir cikliškai lenkiams srieginių jungčių ilgaamžiškumas mažai skiriasi nuo cikliškai tempiamų jungčių ilgaamžiškumo, jeigu lenkimo įtempimai neviršija pusės tempimo įtempimu.

2. Plyšio plitimo dėsningumai skiriasi cikliškai lenkiamose ir cikliškai tempiamose srieginėse jungtyse. Esant tam tikrai veržlės ir smeigės padėčiai (lenkimo plokštuma sutapatinama su labiausiai apkrauta vieta vienos išduboje) plyšys yra vienpusis. Kitais atvejais, t.y. bet kurioje kitoje veržlės padėtyje smeigės atžvilgiu, plyšys yra dvipusis. Vystantis vienpusiam plyšiui ilgaamžiškumas mažėja, t. y. toks plyšio plitimas yra pavojingesnis.

3. Eksperimentinių rezultatų (makroplyšio atsiradimas) palyginimas su skaičiavimo normomis (nuovargio kreivės) rodo, kad atsarga pagal įtempimus ir pagal ciklų skaičių yra pakankama.

Literatūra

- M. Leonavičius, S. Stupak. Įtempimų būvio įtaka plyšio susidarymui sriegio išduboje // Mechanika, Nr. 2. Kaunas: Technologija, 1998, p. 5-9.
- A. Krenevičius, M. Leonavičius. Srieginių jungčių M16 ikeržimas ir atsparumas mažacikliam lenkimui // Statyba, IV tomas, Nr. 2. Vilnius: Technika, 1998, p. 117-123.
- M. Leonavičius, A. Krenevičius, M. Šukšta. Progresuojantis deformacijų kaupimasis mažaciklio lenkimo veikiamose srieginėse jungtyse M16 // Statyba, IV tomas, Nr. 2. Vilnius: Technika, 1998, p. 124-128.
- M. Leonavičius, A. Krenevičius. Prisitaikomumo ir atsparumo mažacikliam irimui varžtinėse jungtyse skaičiavimas // Mechanika, Nr. 1. Kaunas: Technologija, 1995, p. 30-32.
- M. Leonavičius, M. Šukšta. Mažaciklio irimo plyšio vystymasis ir prisitaikumas varžtinėse jungtyse // Mechanika, Nr. 3. Kaunas: Technologija, 1998, p. 16-18.
- М. Ляонавичюс. Сопротивление деформированию резьбовых соединений при жестком изгибном нагружении // Методы решения задач строительной механики. Вильнюс. 1987, с. 118-124 (Lietuvos aukštujių mokyklų mokslo darbai. Lietuvos mechanikos rinkinys, Nr. 29).
- M. Leonavičius, M. Šukšta. The bolt-with-a crack shakedown estimation by the method of additional load // Statyba, Nr. 1(9). Vilnius: Technika, 1997, p. 74-77.
- M. Leonavičius and A. Krenevičius. Shakedown and Failure of the Threaded Joints under Low Cyclic Loading // Journal of Constructional Steel Research,

- Vol. 46, 1998. The Steel Construction Institute. Elsevier, p. 452-453. Special issue on CDROM.
9. International standard. Threaded faster. Axial load fatigue testing. Test methods and evaluation of results. ISO 3800: 1993(E). Printed in Switzerland. 17 p.
 10. И. А. Биргер, Г. Б. Иосилевич. Резьбовые соединения. Москва: Машиностроение, 1978. 256 с.
 11. ASME Boiler and Pressure Vessel Code, Sec. III // Rules for Construction of Nuclear Power Plant Components, Div. I., Subset. NB, 1995, p. 87-92.
 12. ASME Boiler and Pressure Vessel Code, Sec. III // Rules for Construction of Nuclear Power Plant Components, Div. I., Subset. NB, 1995, p. 6-12.
 13. Komponenten des Primakreises von Leichtwassereactoren. Teil: Auslegung, Konstruktion und Berechnung, KTA 3201. 2, nov. 1982.
 14. Нормы расчета на прочность оборудования и трубопроводов атомных энергетических установок. Москва: Энергоатомиздат, 1989. 525 с.
 15. М.-К. В. Ляонавичюс, Б.-С. И. Мажуолис, А. А. Спейчис, В. А. Каган. Влияние изгиба на сопротивление малоцикловой усталости резьбовых соединений больших диаметров // Mechaninė technologija, IX t. Vilnius, 1979, p. 142-144.

Iteikta 1999 06 28

ANALYSIS OF EXPERIMENT AND CALCULATION OF THE THREADED JOINTS UNDER TENSION AND CYCLIC BENDING

A. Krenevičius, S. Stupak, M. Šukšta, M. Leonavičius

Summary

The effect of individual elements of the system "bolt-nut" under tension and bending on the cyclic strength is a complicated and insufficiently clear subject. The data presented in the works of the laboratories of strength mechanics and those of the present authors have been obtained when the ratio of bending and tension stress caused by eccentrically applied tension force was from 0 to 1.5. If stresses caused by bending account for $0.25\sigma_y$ of tension stresses, the strength to low-cycle fatigue somewhat increases. When $\sigma_m = 1.5\sigma_n$, the decrease in longevity is observed. The results obtained, however, differ insignificantly from the longevity of threaded joints under cyclic tension as long as bending stresses do not exceed $0.5\sigma_y$. A comprehensive experimental study of these problems and the analysis are presented in the works of the present authors.

One of the main factors determining the cyclic strength of the system "bolt-nut" is the distribution of internal resultants.

The distribution of internal resultants after the threaded joint has been tightened up to $\sigma_r = 0.6\sigma_y$ corresponds to the general rule which is characteristic of joints under tension. During the first stress cycle due to ben-

ding deformations in the cavity of turns of the threads also correspond to the general rule of internal resultant distribution of joints under tension in the layers under tension. In layers under compression, the general effect of tightening and the nut distort the generally accepted laws.

The analysis of the formation of the crack and its propagation showed there can be either a single or double crack. When the crack reaches the critical size, the remaining part fractures mostly on account of the deformation energy which was accumulated when stretching the stud, whereas the cyclic propagation of the crack takes place due to bending deformations.

Under fluctuating loads threaded joints loosen. Therefore tightness of a vessel subject to high pressure may be lost or the maintenance regime of some device may be disturbed. Due to crushing of contacting surfaces of transmission parts and the thread, spontaneous turn of the nut, plastic deformations in the thread and transmission parts, tightening of the bolt and tightness of transmissions parts may decrease. Studs of demountable joints of energy devices are calculated in accordance with the norms of the Russian Federation and the ASME code. The calculation methods coincide in essence, they are based on similar marginal states. Nevertheless, there exist some differences. The article gives a comparison of some calculating rules for low cycle fracture resistance of the threaded joints.

Algimantas KRENEVIČIUS. Doctor, Associate Professor. Dept of Strength of Materials. Vilnius Gediminas Technical University, Saulėtekio al. 11, 2040 Vilnius, Lithuania.

Doctor (structural mechanics, 1983). Research interests: fracture mechanics and creep.

Marijonas ŠUKŠTA. Doctor, Associate Professor. Dept of Strength of Materials. Vilnius Gediminas Technical University, Saulėtekio al. 11, 2040 Vilnius, Lithuania.

Doctor (structural mechanics, 1984). Research interests: analysis of elastic-plastic strain hardening structures and shake-down.

Stanislav STUPAK. Doctor, Associate Professor. Dept of Strength of Materials. Vilnius Gediminas Technical University, Saulėtekio al. 11, 2040 Vilnius, Lithuania.

Doctor (structural mechanics, 1978). Research interest: analysis of elastic-plastic strain hardening structures and shake-down; fracture mechanics.

Mindaugas LEONAVIČIUS. Doctor, Associate Professor. Dept of Strength of Materials. Vilnius Gediminas Technical University, Saulėtekio al. 11, 2040 Vilnius, Lithuania.

Doctor (structural mechanics, 1977). Research interests: fracture mechanics and shakedown.